

РЕШЕНИЕ №57

гр. Перник, 26 април, 2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на трети април две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 10/2012 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбоподателите Н.Т.Т.*** и Д.В.Л. *** оспорват “отказ” на гл. архитект и зам. кмет на общината, обективиран в “уведомително писмо” изх. № 11/ТР 7776-1/8.XII.2011 г. за издаване на удостоверение за търпимост на “пристройка към съществуваща сграда”, изградена в УПИ I-665, кв. 93 по плана на с. Рударци. В жалбата се излага становище, че оспорвания акт на общинска администрация е постановен, след преразглеждане на удостоверение за търпимост № 11/ТР-7776 от 1.XII.2011 г. за “масивна жилищна сграда” и за “пристройка/гараж/мс със ЗП 40 кв.м. В жалбата се прави оплакване за незаконосъобразност на оспорвания акт, както и че е издаден при съществени процесуални нарушения. Исква се отмяна на писмото – отказ, както и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – община Перник, чрез процесуален представител излага становище, че същата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

С оспорваното писмо по същество издателите на удостоверението за търпимост от 1.XII.2011 г., като са се самосезирали за това, че по отношение на процесната пристройка има висящо административно производство пред специализиран административен орган – РДНСК Перник за премахването ѝ, са уведомили жалбоподателите, че следва да “се счита, че удостоверението се отнася за “масивна жилищна сграда /МЖ/, състояща се от сутерен и етаж със ЗП 60 кв.м.”

Съдът намира, че с оспорваното писмо, независимо, че същото е издадено при липса на правно основание, се засягат интересите на жалбоподателите. Спазвайки принципа на чл. 120, ал. 2 от КРБ, за жалбоподателите е налице правен интерес от обжалването на това писмо, тъй като с него противно на законовите изисквания, административния орган е коригирал вече материализирано свое волеизявление да признае, че заявените строежи са в режим на търпимост. Независимо, че в писмото липсва разпоредителна част и трудно се намират белези на индивидуален административен акт, наличието на последващи издаването на удостоверението факти, не водят до надлежно образувано административно производство по почин на органа издал удостоверението. В тази връзка съдът намира, че жалбата следва да се приеме за процесуално допустима.

Изложеното в жалбата не съответства на процедурата, изпълнена от административния орган по издаване на уведомителното писмо.

Манифестираното правно основание по чл. 91 от АПК, заложено в жалбата не е приложимо и в тази връзка съдът намира оплакванията в контекста на тази разпоредба за неоснователни.

Независимо от това, административният орган, в лицето на зам. кмет и гл. архитект на общината не могат процедурно да изменят издаден вече административен акт, по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК като се позовават на висяща административна процедура, по която те, като административен орган не са страна. Друго, в самото удостоверение от 1.XII.2011 г. е посочено, пред кого може да служи това удостоверение. Обосновката за това, че пристройката е предмет на евентуално премахване от страна на РДНСК не е основание да се въвеждат корекции по вече издаденото удостоверение, което е отразено в жалбата и съдът в тази част споделя основателността ѝ.

В оспорваното писмо се посочва разпоредба на отменен от 2006 г. закон, което при служебната проверка следва да се отчете като неправилно правно действие от страна на органа издал писмото.

Самото писмо не е отказ да се издаде исканото удостоверение, тъй като това удостоверение е издадено. За пристройката е издадено съответното удостоверение, важимо пред определени институции, тъй като в рамките на законово овластяване, органът компетентен да издаде това удостоверение е преценил, че са налице предпоставки за издаването му. Писмото от 8.XII.2011 г. не е отказ, тъй като след издаването на удостоверението няма искане, което да бъде отказано. Нарушена е и процедурата по издаването му, на първо място за това, че органа се самосезира, на следващо място, че няма основание за постановяване на такъв акт и на последно място, че се издават противоречиви по съдържание административни актове, като втория – оспорвания пряко уврежда интересите на жалбоподателите. Съдът не отчита като приоритет на административен авторитет обстоятелството, че удостоверението за търпимост и последвалото уведомително писмо са подписани и от зам. кмет на общината.

Предвид изложеното и единствено на това основание, съдът намира, че следва да се отмени обжалваното уведомително писмо, като незаконосъобразно. Ангажираните по делото доказателства – изслушване на СТЕ и свидетели нямат отношение към опорочената процедура по издаване на писмото и съдът не ги обсъжда. Същото се отнася и за представеното от община Перник удостоверение от местната прокуратура. Основателно е искането за присъждане на деловодни разноски в размер на 225 лева. При условията на чл. 215, ал. 7 от ЗУТ, решението не подлежи на обжалване.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ по жалбата на Н.Т.Т.*** и Д.В.Л. *** уведомително писмо” изх. № 11/ТР 7776-1/8.XII.2011 г. относно издадено удостоверение за търпимост по § 16 ПР ЗУТ, отнасящо се за строеж “пристройка/гараж/МС/ към масивна жилищна сграда със ЗП 40 кв.м в УПИ I-665, кв. 93 по плана на с. Рударци, общ. Перник.

Осъжда община Перник да заплати на Н.Т.Т.*** и Д.В.Л. *** сумата 225 лева деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия:/п/